

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I É S S Z É P I R O D A L M I L A P.

Szerkesztőség: Kényes utca 175.
Kiadóhivatal
Selyem-utca 240. házszám.
Deutsensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és esütör-
tökön reggel.
Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt — kr. — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.
Egyes számok kaphatók: a kiadóhivatalban és
Nyácsik S. utóda kereskedésében.

Mozgalmak közgazdaságunk kö- rében.

(Folytatás és vége.)

Szeretjük azt hinni, hogy a gondviselés által számunkra kijelölt feladatot még nem oldottuk meg tel-
ességgel, még vannak nevezetes meg-
oldandók, melyek számunkra előír-
nyoztattak. Ezt magam is habozás
nélkül vallom, de hozzá teszem abbéli
hitemet, hogy ez a feladat manapság
nem lehet más mint ennek a szép
hazának minél virágzóbbá tétele, még
pedig főleg a mezei iparnak mentől
hathatósabb felkarolása által. Erre
utalnak hazánknak ugy földirati fek-
vése s éghajlati viszonyai, valamint
talájanak minősége és természeti
tagozódása.

Volt idő, mikor ezen szép hazá-
nak megtartása véres áldozatokat kö-
vetelt: a nemzet soha sem vonako-
dott ezek meghozalától. Most a fela-

dat sokkal szelidebb ennél, t. i. az:
hogy a kultúra annak minden egyes-
részletén meghonosodjék, hogy a nyers
természet hatalma alól kiemeltessék
tövissek és vadvirágok helyett az em-
beri szorgalom termékeiben bővelked-
jék. Ámde kitérnek ezek elől mind-
azok, kik vagyonukat, bérbeadják s
azok kezelését bizonyos földbér fejé-
ben másokra bizzák.

Sokan nagy szeretettel ajánlják
Anglia gazdasági viszonyainak után-
zását, a mi talán löbbit árt mint
használ gazdasági ügyünknek. Teszik
ezt gyakran tekintélyes gazdák. Ko-
rizmics L. meglegen ajánlotta a fe-
nebb említett farmrendszert a föld-
birtokosok figyelmébe, melytől ő nagy
lendületet várt. Hogy ha azonban a
dolgát közelebbről tekintjük, azonnal
rájövünk, hogy a mi viszonyaink azon
szigetországé mellé épen nem állitha-
tók. Anglia éghajlata tengeri. a mi-
énk beföldi. Ehhez járul továbbá
hogy ott a földbirtokos miként a far-

mer is jobbára kereskedő egyuttal:
birtokánfel ül még nevezetes üzleti ág-
gal is rendelkezik.

Nálunk mindezek a viszonyok
másként alakultak. Aki nálunk a far-
mokra való szétgazdálkodást javálja,
akarvaa, nem akarva magyar birtokok
szétzüllésének utját egyengetl.

De hát boldog Isten! Akkor mi
hol találhatjuk üdvünket?

Nékünk a mezei ipar lehet csak
osztályrészünk. Ez a tér, a melyen
még első is lehetünk, hogyha szív-
vel-lélekkel annak mivélésére irányít-
juk törekvéseinket de hátra maradunk
hogyha ezek eszközlését másokra
bizzuk.

Van azonban a dolognak még
más hátránya is. ami szintén nem
ignorálandó. Az idegen kezekre jutott
birtoktest, a mellett, hogy részekre
agozódik, alig szolgálhat tárgyal az
okszerű gazdálkodásra. Szétdarabolt
birtokrészekben jóformán csak egyol

T Á R C Z A.

Katona dolog.

Az egyik segéd, a főhadnagy, kezébe
vette a két nehéz, éles vívőkardot, aztán
egymás mellett vízintésen tartotta, úgy
hogy mindenik kard hegye a másikat érin-
tette. — Így tartva a kardot, elkialtotta
magát.

— Uraim! Ellenfelek!

A két ellenfél, — a két övig mezte-
lenre vetkezett huszártiszt — odá lépett
s egy-egy markolatához érintette a kezét.

Az egyik ellenfél magas, szőke daliás
férfi, hosszú egyenesre fent bajusszal; a
másik inkább zömök barna, göndör fekete
bajusszal. A szőke: kapitány; a barna:
főhadnagy. Egyébiránt mind a kettő sápad-
tan nézett, az ellenfele mögött terjengő, a
felülről világított helyek sajátos clais ob-
seur levegőjébe.

A monoklis főhadnagy, még mindég
a kardot tartva, feltekintett a fedélzet felé
s megszólalt:

— Sorsot huzni a helyett illetőleg,

ugy hiszem felesleges: a világítás egyforma
— s elbocsátá a kardokat, de helyben ma-
radt.

Ekkor egy halvány, beteges arcú ala-
acsony tiszt: Liszthes kapitány szava törve
meg a csendet.

— Uraim! A szabályok értelmében
felszólítom — nem! — felkérem önöket
béküljenek ki; gondolják meg, hogy mit
szándékoznak...

A monoklis főhadnagy, alig tudva
elnyemni mosolygását s a mig a kapitány
beszélt, félrehuzódott két bajtársa kö-
zelébe s kivonta ő is, mint azok a kardját.

Tehát nem békülnek? Ugy hallják a
feltételeket!... A viadal tart a végkimerü-
lések. Mindaddig félbe nem szakítható, mig
egyik vagy másik fél össze nem esik, avagy
önmaga nem kívánja a viadal félbeszaki-
tását, ha tudniillik oly kimerültnek érezné
magát, hogy azt nem folytathatná; a mi
egy «halt» kiáltással jelzendő. — A szuras
meg van engedve!... Értették... Tiszte-
leg! En garde!... Rajta!...

A két ellenfél pengéje zajtalanul fe-
szült egymás ellen. Egyik se támadt, csu-
pán feszülten várta, leste ellenfele mozdu-
latát. Így tarthatott mintegy két-három má-
sodperczig. Ekkor a kapitány lekötve el-
lenfele pengéjét, merész szökéssel közelített.

a főhadnagyhoz; de az hátrálva távolodott
s egy quart elővágással védelemre kény-
szeríté a támadót. Sőt ismétli a quartokat
ütései sűrűn, szabatosan — mintha csak
egy gép intézné — hullanak a kapitány
kardjára. A pengék szikráznak... Egy-
szerre tompa csönd... A segédek össze-
dugják fejüket. azonban a viadal néhány
pillanatig folyik tovább, a nyugtalankodó
orvosok, a segédek egytellen kéztintésre visz-
szatérnek az asztalhoz, a melyen ott he-
vernek egy Madeira társaságában oszillogó
műszereik.

Az a kimaradó tempó, az a hiányzó
csattanás onnan eredt, hogy a kapitány el-
kapta a kardját és — az igaz a fejére meg-
kapta a quartot — de hatalmas csapást mért
a főhadnagy széles balmellére ő is.

Mindkét ellenfél visszashökött egy-egy
épést s majdnem egyszerre kiáltottak:

— Halt!... Vérezett mind a kettő,

A főhadnagy baloldalár l orvosa el-
távolította a rányomot karholos gyapotot;
megállapította, hogy borda nem tört, sőt
hogy a vágás alig hatolt át az izomzaton
tehát csak a vérzést kell csillapítani. Hozzá
is fogott.

— Így hát folytatni fogjuk? suttogta
a főhadnagy.

— Nem tudom...

dalú gazdálkodás folytatható. sikerrel mely ennél fogva minden kombináló vagy tervezgető törekvést feleslegessé tesz. De hiszen a kisbőrű az efféle dolgokban nem is sokat törí a fejét.

Igy állván a dolog méltán megkérdezhetjük, mire valók a nagyköltiségekkel fenntartott értékes felszerelésekkel ellátott gazdasági tanintézetek, melyekben nem bérlik, hanem leendő gazdatisztek számára adatok oktatás.

H I R E K

— A szarvas-mezőhegyesi vasut állomásai a következők: 1. Szarvas, 2. Sirató 2 számú őrház feltételes megállóhely 3. Csabacsüd (kitérő) 4. Kis Szénás, 5. Csákó (m. r. h.) 6. Pálmátér (m. r. h.) 7. Nagy Szénás. 8. T. Szt.-Tornyó. (fmh.) 9. Orosháza. 10. Bogárczó. 13 sz. őrh. (fmh.) 11. Kardoskut (kitérő.) 12. Takarosi dűlő (fmh.) 13. Tót-komlós. 14. N.-Majláth-Ambrózfalva (mrh.) 15. Pitvaros 16. Mezőhegyes. *Csatlakozások.* A Mezőhegyes felé d. u. 1.43 kor induló vonat bevarja a délben 1.21 perczkor Mezőtúrról érkező 7412. számú vonatot. A Mezőtúr felé d. e. 9.33. perczkor induló 7411 számú vonat bevarja a reggel 8.59 perczkor Mezőhegyes felől érkező 8113 számú vonatot. A Mezőtúr fele d. u. 1.55 perczkor induló 7413. számú vonat bevarja a Mezőhegyes felől d. e. 1.42 perczkor érkező 8111. számú vonatot. A bevarási idő a 8114. számú vonatnál 30 a 7411-nél 10, a 7413-nál 20 percz. Ezen bevarási idő a

vonat rendes indulási idejétől számítandó és csakis azon esetben alkalmaztatik, ha táviratilag meglehet tudni, hogy a bevarandó vonat a kiszabott bevarási idő alatt a csatlakozást eléri és átmenő utas van; vagy pedig, ha a vonat közlekedéséről semmi tudva nincs. A szarvas-mezőhegyesi vasut menetrendjét »Vasuti menetrend« című rovatunkban találja meg az olvasó.

— Próbabál Folyó hó 11-én tartotta meg Dobos Adolf veterán táncmesterünk növendékeivel a próbabált szép eredményvel. A kis tánczosok közül különösen Tajber Margit és Salacz Elemér tunk ki, kik a jelenvolt közönségnek a magyar szót mutatták be. A »kicsinyek« tánca után a »nagyoké« következett. A táncmulatságon jelen voltak leányaink közül: Eszes Ilona, Benka nővérek, Fuksz Gizella, Luszti Matild, Zlinszky Rózi, Mihálf Melanie, Pokomándy Vilma, Réthy Ilona, Hrabéczy Emma, Marsal Mili, Kicska Berta, Darabos nővérek (B.-Szentandrás.) Horváth Irma, (Tótkomlós.) Pásztori Berta, Krcsmárik Anna Ländler Amália, Szemian Gizella, Asszonyaink közül: Salacz Ferenczné, Haviár Gyuláné, Kullik Endréné, Eszes Jánosné, Kollár Lajosné, öz. Sarkány Jenőné, öz. Szlovák Jenőné, Hrabéczy Ernőné, öz. Pokomándy Sándorné, Dósa Andorné, öz. Jeszenszky Ignáczné, Réthy Sándorné, Dérczy Péterné, Tajber Gusztávné, Bárány Béláné, Pásztori Gáborné, Darabos Sándorné, Szemian Danielné. Az első négyest 52 pár tánczolta. A multság reggeli fél hat óráig tartott.

— A községi előjáróság elrendelte hogy az árva és kórházi pénztári kölcsönöknél csak a bekebelezési záradékkal ellátott kötelezvény s a telekkönyvi kivonat felmutatása mellett adható ki az utalvány.

— A városi tanács elhatározta, hogy

a képviselőtestület elő... Jókai összes műveinek egy 200 forintos példányát megrendelni.

— Roncsolótoroklob. Ifj. Palkovics Sámuel kákai külső tanítónak három gyermeke roncsolótoroklobban megbetegedvén ezen veszélyes ragályos gyermek betegség tova-terjedésének meggátlása czéljából ezen iskolában a tanítás beszünttetet.

— Próbajárda. Scheiner Jakab helybeli téglagyáros saját kérelmére engedélyt kapott a városi előjáróságtól, hogy az általa gyártott járdatéglából mintegy 3000 drb. felhasználása mellett saját költségén minden kárpótlás nélkül a városháza nyugatra fekvő homlokvonala mentén próba járdát építhessen.

— A szarvas-mezőhegyesi vasut vonal megnyitását az a a kösülmény is késleltette hogy a vállalkozó czég nem tett eleget abbeli kötelezettségének, hogy kisajátított földek árát, a volt tulajdonosoknak kifizesse A vármegye, mely a 400 ezer forint törzsrészcvény árát kifizette, az érdekeltég panaszára nem tehetett egyebet, mint hogy a ministertől kérelmezte, hogy mindaddig amig a vállalat kötelezettségének eleget nem tesz ne engedélyezze a vasut megnyitását. Soenderop és társa czég a napokban jelentette a vármegyének, hogy az érdekeltéget a kisajátított földek árára nézve teljesen kielégítette.

— A városi előjáróság felhívja a szülőket hogy gyermekeiket November hó 20-áig az iskolákba okvetlen vezessék fel, mert ellenkező esetben megfognak bírság ol-tatni.

— Elhaltak városunkban f. hó 15-től 19-ig. Antal Zsuzsanna 23 éves (1141) Nyemcsok Judit 14 éves Érpárti szülő.

— A szarvas-mezőhegyesi vasut megnyitása, mint azt mult számunkban már

A kapitány arcának egyik fele alabástrom-fehér, a másik karmazsin vörös, a feje tetejéről lecsurgó vértől, a mi arra kényszerítette, hogy lehunyja a bal szemét. Öt is munkába vette a másik ezredorvos.

A segédek szótlanul, közönnnyel nézték a mütétet.

A párbaj oka asszony, a kapitány szép fiatal felesége, a kit — hir szerint — elcsabitott a főhadnagy.

Egy egy pohár Madeira új életre kelté az ellenfelek erejét. Szembe állottak ismét szótlanul: a szemök ragyogott, izmaik feszültek, mintha semmi sem történt volna. Csak a főhadnagy szisszent föl kissé, a mint tereben kinyujtva kardját en garde-ba állott de ez ugy látszott, alig tartott egy pillanatig, mert a következő másodperczben mit sem törődve szét nyiladozó sebével, a varratok közül előszivárgó vérrel, hevesen rohant a kapitányra. Kapott is ezért egykét apró vágást a karjára. De adott ő is... Vágásaik azonban — mint gyakorlott vívóknál szokás — apró rövid csapások voltak. Nem igen hatoltak mélyebben a bőrnél. Igy nem sokára mindkét ellenfél melle, vállá tele volt apró felületes vágásokkal...

Néhány lapos ütés, amit a főhadnagy adott, rendkívüli dühbe hozta a kapitányt. Kezdett támadni esztelenül. Elvágta magát:

a süvítő penge olykor a homlokát érte. Észre is vette ezt a főhadnagy a közelébe lérközve, ellenfelére sujtott, az ütés azonban lapjával esett. A kapitány fejsebe kezdet erősen vérezni ujra.

A főhadnagy látva ellenfele vértől borított arcát, sejté, kogy nem bir visszavágni megállott. Jól sejtette.

Lebocsátották a kardot mindaketten.

A két ellenfél ott állott közel egymáshoz, lihegve, kimerülten. Testükön a vér szerte mázgálva, megaludva. Az orvosok készülődtek ismét.

— Uraim... Szólt meg ekkor a beteges arczu kapitány, a vezénylő segéd a a becsületnek...

— Nem békülök!... Nem békülhetek!... ordítá hörögve, izgatottan a remegő hangon a férj. Ez a hang is mutatta hogy mennyire kimerült.

Ekkor megszólalt a sebesült főhadnagy is.

— Kapitány ur! — szólt ellenfeléhez szintén lihegve — kapitány ur!

— Ha gazficzkó! És azzal kitörölve bal szeméből a vért és fejére szoritva hal kezét, támadni kezdett néhány csapás után azonban meg kellett állapodnia. — Hiába, nem volt ereje löbbé. Elgyöngítette a vér-

vesztés. Inkább sohajtotta, mintsem mondta a »halt« szót.

Ellenfele a főhadnagy azonban jól hallotta. Megállott és lebecsátotta a kardját.

— Kapitány ur! — kezdé ujra lihegve. Bocsásson meg!... Tudom... szabálytalan a mit... teszek, de nem... törődöm... vele. Esdeklek... az ön... bocsánatjáért... Bocsásson meg... lemondok... miadnról... a kardbojtról... Ez igazságtalan!... könyörgök...

S egész közel ment a kapitányhoz.

A megcsalt férj pedig alig állott a lábán. Hogy ne dülöngéljen, a kardjára támaszkodott. (Hatalmas pengék voltak.)

A segédek tettelett hidegsége mintha olvadozni kezdett volna. Csak Liszthes kapitány, a vezénylő segéd arcza maradt hideg és részvétlen, mintha szobor lett volna.

A főhadnagy ott állott, folyton esdekelve, alig két lépésnyire a kapitánytól, kinek fejéről folyton szivárgott a vér: alig győzte köpködni.

— Mindjárt válaszolok... Mindjárt! — felelt tele szájjal a kapitány s azzal egy csomó aludt vért odaköpött a főhadnagy arczára

— Ez a válaszom, gazember! — és felemelte ismét a kardját.

A főhadnagy pengéje egyet villámlott

jeleztük e hó 22-én szerdán lesz. A múltan-
rendőri bejárás e hó 20 és 21-én megy
végbe.

— Öcsödön a régi hidat lerombolják
folyó hó 20-án és mindaddig míg az állam
által készített vashíd felépül, a Hármas
Körösön komp közlekedés lesz.

— Rendőri hírek. Klein Májer nagy-
bányai illetőségű egyén f. hó 12-én továbbá
Rostás József és ennek neje Szegény
Ancsa, valamint ezek gyermekei névleg Ilek,
Lukács, Ancsa, Józsi, Terinka, Mari, Julcsa,
Lajos, Barcsa, Gulán, Lajó és János, —
továbbá Rostás Jakab ennek neje Rostás
Mina és ezek gyermekei névleg Jakab,
Trinküllü, Nyida, Lajos, Ancsa, Teréza,
Nuka, Sándor, és Erzsí Erselind községi
illetőségű. — Csizsár Vladi és ennek neje
Rostás Malal és ezek gyermekei Gusztó és
Péter hosszukovács házi községi illetőségű
csavargó kóbor cigányok f. hó 17-én ille-
tőségi helyeikre tolonczoltattak. — A múlt
hó 8-án Weisz Márkus kárára 1 drb.
hegedű 17 frt értékben ellopott tettes
Nyitrás József kecskeméti illetőségű sütő-
segéd egyén személyében a rendőrség által
felfedeztetett.

CSARNOK.

A marquise mélységes titka.

Írta: LÉO LESPÉS.

(Vége.)

— Nem, azt nem fogom megmondani
soha, mert ha megtudná, nem szeretne
többé.

A mikor a marquise eszavakat mondá

egy koppanás... olyan, mint mikor a csá-
kány hegye a földön valami cserép edényre
talál, s a kapitány ott feküdt mozdulatlanul
a lovarda fővényén.

A főhadnagy alig eszmélve tántorgott
az orvosok asztala felé. Legyőzött ellen-
felére vissza se nézett többé. Elfeküdt min-
den szemei előtt.

Mikorra visszanyerte eszméletét, a se-
bei be voltak varrva; ő maga pedig, meg-
lazított öltözékekkel feküdt a hordágyon. Ép
a helyőrségi kórházba akarták vinni.

— Megálljatok!... Egy pohár Made-
irát! — Adták neki.

— A kapitány?... A kapitány? kérdé.

— Meghalt.

— Meghalt?

— Meg...

A főhadnagy gyöngesége mellett is
váratlan, meglepő könnyűséggel emelkedett
fel a hordágyról.

— A ruhámat!...

Az orvosok arczáról lerívó tilalmat
megsemmisítette az egyetlen harsányan oda-
kiáltott szóval:

— Akarom!

Oda adták a ruháit. Felöltöztette ma-
gát nagy kinosan, s odaszólt egyik segéd-
éhez:

olyan szép volt mint egy angyal. Szemeiből
melyek mint drágakövek csillogtak, két
könyecsepp gördült alá: két életrekelt gyé-
mánt. A zokogásban keble hullámozott s ez
még bájosabbá és csábitóbbá tette. A mar-
quis érezte, hogy haragja elillan és helyet
ad a visszatérő szerelemnek; a mi azt bi-
zonyítja, mint a homoeopátnak mondják
hogy két szenvedély nem fér meg egymás
mellett, az egyik erősebb, mint a másik.

— Bébé, mondá a marquis, közöld
velem azt a titkot, amelynek felderítése
olyan borzasztó legyen, ígérem neked, hogy
épp úgy foglak szeretni, mint annak
előtte.

— Azzal nem fogom beérni; felelé a
nő bájos mosollyal.

— Szeretni foglak lelkem minden
erejével, mondá a marquis. De mondd, mi
volt a hüllenségem következménye?

— Óh mondd, mond; mi az?

— Nem merem megmondani.

— Könyörgök.

— Nos jól van! ime lásd, hogy mit
okozott a kijátszott szerelem.

E szavakkal a marquise kecses moz-
dulattal leeresztette hosszú hajfonatának
egyikét s piczinyke ujjával a fényes szá-
lak egyikére mutatván, szemlesütve mondá:

— Ime lásd mit tettél velem.

A marquis gyöngéden megcsókolta az
illatos hajszálakat, majd figyelmesebben
szemlélvén azokat, a selymes ébenszálak
között egy ezüstfehér szállat pillantot meg.
E felfedezésre leborult neje lábai elé a
meguánás imádatos áhítatosságával.

A marquisenak ősz hajszála van!...

— Vegye el tőlem, uram, az önét, mert
ön okozta; tépje ki, mert azt mondják, hogy
nem szabad meghagyni az első ősz haj-
szálát, nehogy több jöjjön utána.

— Édes angyalom, mondá a férj bün-

— Hozass kérlek egy kocsit és jer
velem.

Eszébe jutott: az asszony. — Az a
bájos teremlés, gesztenye-barna hajával,
azokkal a türeményes kék szemekkel, a
a kiért mindez történt. — Ez a nő már
most az övé! Ezt a nőt ő most ép az imént
küzdötte ki magának iszonyozatos, de be-
csületes viadalban. Megölte ell nfelet!...
Itt Európa kellő közepében, ép mint valami
latár, arabs pápua, vagy néger. Mindaz,
amit valaha tudott, hallott az emberiség
ezredéves multjáról: a műveltség, a hala-
dás, a mi zsibongott, élt körülte a világvá-
ros u'czáin, a mikén kocsijok áthaladt, az
eltűnt, üres, hazug álomként foszlott szét
előtte mind. Csak egy igazságról volt tu-
domása; ebben volt egész eszmélete ősz
pontosulva: ez az asszony az övé!

A kocsi odaért az asszony lakásához
Felvászorgott; a bajtárs csengetett. A csen-
getésre kijött a szobaleány.

— Ö nagysága nincs honn. Elutazott.
Hianem levelet hagyott az esetre, ha a fő-
hadnagy ur eltalálna jönni.

A főhadnagy olvasni kezdett.

(Vége köv.)

bánó hangon, ügyes kézzel magához ke-
ritvén a szenvedés e uyomát, meg fogom
őrizni e hajszálát, mint hibámnak emlé-
két. ...

— És mint gyöngéségem jelképét,
mondá a nő, férjét megölelve.

Nagyanyám, aki nekem e történetet
elmesélte, hozzátette, hogy Hébé marquis-
val XVI Lajos udvaránál találkozott, va-
gyis harmincz évvel később, s a haja még
akkor is oly fekete és fényes volt, hogy
egy Grisi is megirigyelhette volna. Vajjon
azért, mert férje hűségesebb lett, vagy pe-
dig ő lett kevésbé érzékeny, ki tudná azt
megmondani?

A csikágói műtyúk.

— Humorezzk. —

— Vernet Lajos, Párisból!-mondá
hallkan Simpson Náthán, miközben inasa,
ki Vernet névjegyát hozta be, mozdulatla-
nul állt és várta uraparancsát.

— Várjon!

Ezzel jegyzőkönyvet vett elő íróasztá-
láról és elkezdett lapozgatni benne.

— Jól van vezesse be azt az urat!

A jövevény belépett.

— Még emlékezett nevemre?-kérdé,
s az amerikaiak feléje nyújtott jobbát ba-
rátságosan rázta meg. Pompás emlékező
tehetsége van!

— Nem éppen, de az ön neve itt van
jegyzőkönyvemben.

— Ugy? Kereskedelmi ügyekben uta-
zom és nem mulaszthatom el, hogy láto-
gatásomat ne tegyem Önnél. Mivel foglal-
kozik jelenleg? Még mindig gyártja a bőr-
talpakat papírból?

— Már rég felhagytam ezzel. Új és
remek különlegességgel foglalkozom; táp-
szert igen nélkülözhetetlen tápszert gyár-
tok. A legkomolyabb vernsenyitársam a
természet. De ez nem veszélyes rám nézve.

— Valóban?

— Bizonyitékaim vannak. Három év
alatt három milliót szereztem. Az egyiket
midőn vaját gyártottam tej nélkül, a ma-
sikát midőn huskivonatot készítettem hus
nélkül és a harmadik milliót a jelenlegi
gyártmányom után szerezem meg,

— S mi a neve legújabb gyártmá-
nyának?

— Tojást gyártok.

— Tyuk nélkül?

— Igen.

— Jó eszme, de azt hiszem, hogy tré-
fából mondja.

— Nem szoktam tréfálni, ha üzleti
dologról beszélek.

— Tehát félre a tréfával! Ön el akar-
ja hitetni velem, hogy tojásokat gyárt?
Ah! Szeretném ezt látni!

— Semmi se könnyebb ennél! Félóra
mulva reggelizünk, addig sziveskedjek ve-
lem jönni a műhelybe.

Az amerikai elvezette vendégét a rak-
tárhelyiségs hol temérdek faláda volt fel-
halmozva.

A ládában szépen elhelyezett tojások
voltak láthatók.

A gyáros ezzel egy ajtót nyitott ki
mely a másik terembe vezetett.



Oly léghideg levegő csapta meg a franciát, hogy önkéntelenül felhajtotta kabátja gallérját.

— Itt vagyunk, — mondá Simpson. Ez a gyári helyiség. Látja azt a nagy vödöröt?

— Mi az?

— Abban van az ugynevezett tojássárgája.

— Lehetetlen! S hol a tojásfehérje?

— Ott a másik vödörben.

— De az Isten szerelmére, miből áll a tojás sárgája!

— Hm, kukoricaliszt, zabkorpa és szecskakivonat keverékből. Ehhez még vegyíték több oly anyagot melyet magam találtam fel.

— Ah és a tojásfehérjét?

— Talán sokáig tartana a magyarázat. Elég hozzá, ez is vegyi keverék, mely a természetes tojásfehérjének hű mása.

— Jól van, de a tojás héja?

— Kérem jöjjön ide. Itt megláthatja hogy miképen lehet azt műúton előállítani.

— Még egy kérdést Simpson ur! Mily módon teszi ön belé a tojás sárgáját és fehérét a héjba?

— Itt a gép.

— Ah ez a művészet remeke!

— A mint látja itt több mélyedés van, Ebbe az öblös ürbe a (a) jön a sárgája a (b) ürbe a fehérje, (c) a tojást bőrhártyával vonja be és (d) képezi a gipszet, melyből a héj képződik.

A francia megbüvölve állt egy helyben, s mereven bámult e rejtélyes készülékre.

— Midőn a terembe lépett, nem érezte, hogy itt más a levegő?

— Éreztem.

— Hm, — ez a hideg nagyon szükséges nekem.

— Miért?

— Mindjárt meg fogja látni. Az (a) ürben a sárgája vastag lisztformára lesz zárva, aztán megsűrűsödik és téstává lesz mely golyóalakot nyer.

— Remek valóban csodálatos! mondá a párisi.

Simpson folytatta:

— Az (a) ból a sárgája (b)-be megy át, hol fehérnyeburkot kap itt aztán egy szabálytalanul forgó a tojásnak szép oválformát ad. Most (b)-ből (c)-be vándorol, hol a tojás egy könnyű hártyával lesz bevonva innen (d)-be jön hogy a gipszburkot magára vegye. Még a tyuk se tudná szében tojni.

— Lehetetlen, lehetetlen, Simpson ur.

— Kérem, ha nem hiszi, személyesen győződhetik meg arról hogy igazat mondtam, munkásaim ép most főzik a kukoricamagot a különböző keverékekkel.

— Izletes az?

— Finom, tessék megkóstolni.

Vernet Lajos megfogott egy tojást és felét elfogyasztotta.

— Nagyszerű! mondá.

— Ugy e bár? Lássá ezt eladom önnek igen olcsón. Ezrét 15 frankjával.

— Tizenöt frank ezer tojásért?

— Igen ma'asson nekem oly tyukot

mely ezért az árért szabályszerűen tudjon tojni.

— Még egy kérdést.

— Kérem!

— Meddig állnak el ezek a gyártmányok?

— Nagyon sokáig. Ha kell 50 évig is

— Hihetetlen! kiálta csodálkozva a francia. Mennyi ideig állt ez a tojás melyet most megettem!

— Az a tojás készült 1886-ban tehát hat éves mult. Különböben a héjára van nyomtatva az évszám.

A párisi meggyőződött erről is.

De az én gyártmányaimnak még más előnye is van, folytatá az élelmes amerikai, és ez abban áll, hogy a gipszhéj sokkal vastagabb a természetes tojás héjánál, minélfogva a szállítás sokkal célszerűbb.

— Nem törnek utközben a tojások?

— Nem. Törött és megromlott tojások nem fordulnak nálunk elő.

— Mitt hallok? Eszerint az ön ipara nemcsak praktikus de nyereséges is. Ön az egyedüli e téren, nemde?

Simpson homloka elborult.

— Fájdalom, nem-mormogá sötét pillantással versenytársam van.

— Versenytársa? S veszélyes ez az ember?

— Mily kérdés! A lehető legveszélyesebb versenytárs.

— Hihetetlen!

— Mindjárt átlátja, hogy nem hihetetlen, »Holliday és társa« oly metódus szerint dolgozik mellyel gyártmányainak szép formát bír adni.

— Ah! — kiáltott fel Vernet csodálkozva.

Az amerikai pedig folytatá:

— Mindenféle alakot tudnak előállítani, p. o. tyuk-, bibic, sőt még structojást s. De én tulszárnyalom őket, az én cégemnek kell a babért elvinni a »Holliday és társa« elől. Most pedig kérem jöjjön reggelizni. Mindenesetre azért jött Csikágóba hogy a világiállítást nézze meg, nemde? kérdé az amerikai a franciától.

— Ugy van.

— Hogy tetszik?

— Nagyon érdekes. A legremekebb találmány a *phonophotostenotyobiograph*. Korunk dicsősége ez, mely egy perc alatt az ember arcképét, hangját, sajátkezű aláírását valamint multját papírra veti.

— Akkor odamegyünk.

Negyedórával később egy díszes üveg-szekrény előtt látjuk őket melyben hófehér tojások tömege látszott, a legszebb sorrendben elhelyezve.

(Foly. köv.)

Vasuti menetrend

I. Szarvas-Mezőtúr

Induló-vonatok.

7415. 741i. 7413.

reggel d. e. d. u.

3.45. 9.33. 1.55.

Érkező-vonatok.

7416. 7412. 7414.

reggel délbe este

8.33. 1.21. 5.44.

II. Szarvas-Mezőhegyes.

(Érvényes a megnyitástól kezdve.)

Induló vonatok.

8112. 8114.

reggel d. u.

4.10. 143.

Érkező vonatok.

8111. 8113.

d. e. reggel

1.42. 8.59.

Felelős szerkesztő: Mihálf József

Főmunkatárs: Epstein Miklós.

Mindenféleköhögést

hurutos bántalmi a légzőcsőnek és gégefőnek valamint a tüdőnek továbbá a *lélegzési nehézségeket, szűk-mellűséget, asztmát, elnyálkosodást, görcsös és száraz köhögést, rekedtséget, torokcsiklanulást, kezdődő mellbetegségeket* a leggyorsabban távolítja el, a már évek óta legjobbnak bizonyult orvosi rendeletre készült és orvosilag ajánlott szer a Szent György Thea. Egy csomag: 50 kr. a hozzá tartozó Szent György huratpor egy dobozza pedig a legpontosabb orvosi használati utasítással együtt szintén 50 kr. A javulás már egy pár mulva észlelhető. Két osomagnál kevesebbet nem küldünk. Postai küldeményeknél 20 kr. csomagolási és fuvarlevél díjjal több küldendő. Minden rendelmeny egyenesen a *Szent György gyógyszerárba* küldendő Bécsbe V/2 Wimmergasse 33. E gyógyszerek árai postautalványon előre küldendők be.

EGY SZÉP NYITOTT
jókarban lévő
gyász kocsis

kedvező feltételek mellett szabad kézből

E L A D Ó

Hol? megmondja a kiadóhivatal.

2-3.